

C-3-A

DIONIS 002 3a

Calc/0558(1)

Sr. Dionís Prat

Benvolgut amic:

La vostra segona carta també ha contribuït, eficaçment, a fer-me oblidar les males estones.

Em fa gràcia (i m'afalaga) que tota una família com la vostra comenti escrits meus. Això m'obligarà a mirar-m'hi més!

Recordo el col.loqui celebrat, ja fa força temps, a can Forcadell. I sí: m'ha revingut a la memòria que una de les persones que hi assistien em va parlar de Colom. Ara no podria identificar-la pel seus trets físics, però ja sè qui és la senyora Prat. M'admira el seu apassionament per a aclarir els orígens catalans de Colom, i vet aquí que aquesta és una preocupació que també m'ha afectat a mi en diversos moments de la meva vida. Tinc un conte relativament llarg, publicat al llibre "Porta d'aigua" (Port Autònom de Barcelona). És una narració que porta el títol de "La carta de l'almirall" i el tema central és la lletra que Lluís de Santàngel va escriure a Cristòfor Colom. Està redactada en català i la seva existència és enregistrada a diversos arxius, però sembla que l'original ha desaparegut. Els experts -la vostra esposa deu ésser-ho- afirmen que la troballa de l'original contribuiria a aclarir els punts foscos de la naixença de Colom.

Fa uns quants anys, en una de les meves visites a Ciutat de Mallorca, un amic em va acompanyar a visitar el barri de Gènova, on encara hi viuen algunes famílies que porten el cognom Colom i n'hi ha d'origen xueta. Gènova-Colom-Xueta... Em va estranyar que els historiadors no hagin donat més importància a

aquesta triple confluència. Però, és clar, deu haver-hi raons que s'escapen als simples aficionats com ara jo.

El vostre article al butlletí "Terra Rubra" m'ha distret i divertit. Us felicito. I em serà útil la fotocòpia de la pàgina 138 del v. III de la "Miscel.lània Cerverina".

Amb la meva reconeixença, prego a tota la família Prat, en pes, que m'accepti una cordial abraçada.

Pere Calders

Barcelona 10 de gener de 1992